

جهان نما

دموکرات‌های آمریکا بار دیگر گوی سبقت را ربودند

نانسی پلوسی رئیس مجلس نمایندگان شد

سینا سبزیان

دور جدید مجلس نمایندگان آمریکا با انتخاب نانسی پلوسی به عنوان رئیس مجلس برای دومین بار، با اکثریت دموکرات‌های آمریکا کار خود را آغاز کرد. رئیس مجلس، نانسی پلوسی، نماینده دموکرات‌های کالیفرنیا به واسطه رأی گیری در صحن علنی مجلس، انتخاب شد.

وی که ۷۸ سال دارد توانست با اخذ ۲۲۰ رأی به ریاست مجلس نمایندگان آمریکا دست پیدا کند.

وی در نطق پَس از رأی گیری خود گفت: دو ماه پیش در جریان انتخابات میان‌دوره، مردم آمریکا خواستار طلوعی دوباره شدند؛ این مردم خواستار نظامی هستند که تعادل و دموکراسی را در کشور حفظ کند و آن‌ها با این رأی تأکید کردند که مجلس هم ردیف رئیس‌جمهور و دستگاه قضایی در صدر کشور قرار دارد.

وی پیش‌تر نیز ریاست مجلس نمایندگان آمریکا را از سال ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۱ بر عهده داشت و طی هشت سال رهبر دموکرات‌های اقلیت را نیز بود؛ که همین عوامل برای انتخاب مجدد وی به عنوان رئیس مجلس کافی بود.

در جریان این رأی گیری همسر و فرزندان و نوه‌های نانسی پلوسی نیز حضور داشتند. مجلس آمریکا در حالی کار خود را آغاز کرد که دولت آمریکا بر سر عدم توافق کنگره و دولت برای تأمین ساخت دیوار مرزی با مکزیک تعطیل شده است.

پلوسی در مصاحبه‌ای که روز پنج‌شنبه (سیزدهم دی ماه) با شبکه ان‌بی‌سی داشت، از احتمال استیضاح رئیس‌جمهور سخن گفت.

اولین زن مسلمان به کنگره آمریکارفت
این دور از مجلس نمایندگان آمریکا در حالی کار خود را آغاز می‌کند که ایلهان عمر، نخستین زن مسلمان با حجاب اسلامی به مجلس راه پیدا کرده است.

وی در بیانیه خود پس از ادای سوگند در کنگره قرائت کرد گفت: تمام تلاش خود را برای جلوگیری از سیاست‌های تفرقه افکن دونالد ترامپ در بین مردم آمریکا به کار می‌گیرد.

ایلهان سومالیایی تبار در این بیانیه افزود: من مقابل سیاست‌های کنونی دولت که قصد جدا کردن مردم آمریکا از هم دارد و حقوق و آزادی مردم را هدف قرار داده است می‌ایستم. ما در کنگره باید از فرصت خود برای برقراری فرهنگ استفاده کنیم و فرهنگی که اقتصاد را ملزم می‌کند افراد بیشتری از دموکراسی بهره‌مند شوند.

ایلهان عمر و رشیده طلیب دو نماینده زن مسلمان دموکرات تازه راه یافته به مجلس نمایندگان آمریکا هستند و هر دو به ریاست نانسی پلوسی رأی مثبت دادند.

رشیده طلیب که از ایالت میشیگان به مجلس آمریکا راه یافته است، به قرآنی سوگند یاد کرد که زمانی به توماس جفرسون، سومین رئیس‌جمهور آمریکا تعلق داشت.

طلیب ۴۲ ساله علت اینکار را بیان این حقیقت دانست که مردم آمریکا با اصالت‌های مختلف به صورت مشترک به آزادی و عدالت متوسل هستند. نمایندگان مجلس آمریکا برای حمایت از قانون اساسی باید در آغاز هر دوره مجلس سوگند یاد کنند که آن‌ها به طور معمول از انجیل استفاده می‌کنند.

۱۲ سال پیش اولین بار کیث الیسون، یک نماینده مسلمان در مجلس آمریکا به قرآن سوگند یاد کرد که انتقادات جدی نمایندگان مسیحی را به دنبال داشت. قرآن متعلق به توماس جفرسون ترجمه‌ای است که از سوی جورج سیل در سال ۱۷۳۴ تهیه شد و در حال حاضر در کتابخانه کنگره آمریکا نگهداری می‌شود.
آنطور که رسانه‌های عنوان کرده‌اند، طلیب رشید فلسطینی تبار است و ایلهان عمر نیز از ایالت مینه‌سوتا آمریکا برای حضور در مجلس انتخاب شده است.

گلایه گوردون براون از مالیات انگلیسی؛

بی‌بی‌سی به جنگ سالمندان می‌رود

سیدمحمد میرزا محمدزاده

تصور کنید که شبکه تلویزیونی بی‌بی‌سی، یک فرد پیر خانه‌نشین که با حقوق بازنشستگی زندگی را سر می‌کند، به دلیل نداشتن اشتراک رایگان تماشای این شبکه و استفاده چندساله، به دادگاه بکشد. بعد تصور کنید که او را ۱۰۰۰ پوند جریمه کند (که جریمه معمول برای این تخلف است) و ضمن اخذ هزینه‌های اضافی قضایی، اگر او قدرت پرداخت این مبلغ را نداشته باشد، به زندان بفرستد. این مطلب شروع یادداشت گوردون براون، نخست‌وزیر اسبق انگلیس است که در مورد حق اشتراک شبکه خبری بی‌بی‌سی انگلیس، برای سالمندان بریتانیا در روزنامه گاردین نوشته است. او در ادامه نوشته است:

غیرقابل تصور است، نیست؟ درواقع این موضوع در یکی از هر ۱۰ پرونده‌ای که به دلیل عدم دریافت اشتراک شبکه‌های غیرانتفاعی به

دادگاه می‌رود، اتفاق می‌افتد و از سال آینده، اشتراک میلیون‌ها نفر با سن بالای ۷۵ سال در انگلیس، منقضی می‌شود اگر آن‌ها این مبلغ را پرداخت نکنند، به زندان فرستاده می‌شوند. این در حالی است که حزب محافظه‌کار در انتخابات وعده داد که آن‌ها مجبور به پرداخت این هزینه نیستند.

تنها چند روز بعد از آنکه حزب محافظه‌کار در رقابت انتخاباتی سال ۲۰۱۷ پیروز شد، در پیامی خصوصی به شبکه بی‌بی‌سی به‌صورت بزدانه‌ای گفت که این شبکه می‌تواند به‌راحتی وعده تریزا می‌را که به‌طور ویژه به‌عنوان هدف انتخاباتی خود برگزیده بود، نادیده بگیرند و آن چند میلیون بازنشسته را که فکر می‌کردند با انتخاب می‌امتیاز تماشای رایگان‌شان ادامه می‌یابند را ناامید کنند. بیانیه حزب توری (محافظه‌کار انگلیس) این گونه بود: ما سایر امتیازات بازنشستگان از جمله خدمات حمل

و نقل اتوبوس رایگان، آزمایش چشم، نسخ دارویی و امتیاز تلویزیون را در طول این دوره از مجلس حفظ می‌کنیم. این حزب در بیانیه خود به بی‌بی‌سی گفت که آن‌ها اشتباه کرده‌اند که وعده ادامه این امتیاز را تا سال ۲۰۲۲ داده‌اند و بر پایان آن تا انتخابات تأکید کردند. حتی حالا با گذشت یک سال و نیم، این حزب با جامعه بریتانیا هم‌تراز نشده است.

چند هفته قبل بی‌بی‌سی مجبور شد بپذیرد احتمالاً افرادی را که در فهرست اعتبار مستمری تماشای رایگان این شبکه نیستند را جریمه کند و بنابراین اشتراک تماشای رایگان را صرفاً محدود به ۹۰۰ هزار خانه‌داری کند که حقانیت داشتن مجوز خود را به اثبات برسانند. آن‌ها احتمالاً مجوز دو میلیون خانوار را که در بین آن‌ها افراد در سنین ۷۵ تا ۷۹ سال نیز حضور دارند، از این امتیاز محروم کنند؛ یا اینکه ۴،۵ میلیون خانوار که یکی از آن‌ها

حزب محافظه‌کار انگلیس در بیانیه خود به بی‌بی‌سی گفت که آن‌ها اشتباه کرده‌اند که وعده ادامه این امتیاز را تا سال ۲۰۲۲ داده‌اند و بر پایان آن تا انتخابات تأکید کردند

بیش از ۷۵ سال دارد را مجبور به پرداخت هزینه کنند. راه کارهایی که قرار است حقانیت دریافت امتیاز اشتراک رایگان را اثبات کند، ممکن است مسائلی را پیرامون آزادی‌های مدنی به وجود آورد. سازمان کار و بازنشستگی به احتمال بسیار مجبور به در اختیار قرار دادن مستنداتش به مقامات بی‌بی‌سی شود تا به اطلاعات شخصی مربوط به مسائل مالی افراد بالای ۷۵ دسترسی پیدا کنند. این کار حداقل برای نظام ۷۲ میلیون پوندهزینه در بر دارد.

البته در مقابل دلایل بسیار

خوبی وجود دارد که چرا نباید اشتراک رایگان این شبکه برای مستمری‌بگیران حذف شود. سیاست موسوم به مالیات بدون نماینده در دهه ۱۷۷۰ میلادی منجر به جنگ استقلال آمریکا شد. از آن زمان عرف بر این است که مالیات صرفاً از سوی نماینده‌های منتخب مردم اعمال می‌شود.

اما اگر بی‌بی‌سی، به‌عنوان بدنه غیرمنتخب، مقام مالیات‌بگیر شود، خودش تصمیم می‌گیرد که چه کس باید برای اشتراک رایگان مالیات بدهد و تا چه میزانی پرداخت کند. برای بی‌بی‌سی که خود تاکنون اقدامات مجلس را برای توزیع درآمد بین گروه‌های اجتماعی قضاوت می‌کرد، این اقدام خود یک مالیات بدون نمایندگی به شمار می‌رود.

بی‌بی‌سی خود معتقد است که به دلیل کاهش شدید بودجه‌ای که به این شبکه اعمال شده است، هیچ جایگزینی برای جبران ۸۰۰ میلیون پوندی که به افراد بالای ۷۵ سال اشتراک رایگان می‌دهد، ندارد.

برای اثبات این موضوع بی‌بی‌سی ادعا کرد که اعتبارات بی‌بی‌سی به کم‌ترین میزان خود رسیده است؛ اما جالب است که چند روز پیش مقام ارشد بی‌بی‌سی از پاداش ۷۵ هزار پوندی به خودشان خبر داد که برای برخی از آن‌ها افزایش ۳۰ درصدی در حقوق‌های چند میلیون پوندی را شامل می‌شود.

باین حال، دلایل بنیادین بیشتری وجود دارد که چرا نباید مستمری‌بگیران این هزینه را پرداخت کنند.

گزارش موسسه فرانتیر اکونومیکس که به سفارش بی‌بی‌سی برای توجیه اقدامش انجام شده است، اصلاً توجهی به موضوع فقر مستمری‌بگیران ندارد؛ فقر این افراد که بین سال‌های ۱۹۹۷ تا ۲۰۱۰ به نصف کاهش پیدا کرده بود، حالا دوباره رو به افزایش است و از ۱،۶ میلیون نفر در سه سال قبل به ۱،۹ میلیون نفر رسیده است و پیش‌بینی می‌شود به دو میلیون نفر در ۲۰۲۲ برسد.

بی‌بی‌سی خود معتقد است که به دلیل کاهش شدید بودجه‌ای که به این شبکه اعمال شده است، هیچ جایگزینی برای جبران ۸۰۰ میلیون پوندی که به افراد بالای ۷۵ سال اشتراک رایگان می‌دهد، ندارد

در گزارش بی‌بی‌سی بخشی در مورد فقر مستمری‌بگیران انگلیس وجود دارد که بسیار نگران‌کننده و هشداردهنده است، اینکه افراد بالای ۷۵ سال ۵۰ درصد بیشتر از افراد بین ۶۵ تا ۷۵ سال در معرض فقر قرار دارند. درواقع از هر چهار نفر بالای ۷۵ سال مستحق دریافت کمک مستمری است.

البته که دلایل خوبی هست که چرا دولت حزب کار و دولت محافظه‌کار هر دو وعده اشتراک رایگان را برای همه ۷۵ ساله‌ها به بالا بدون در نظر گرفتن درآمدشان، وعده دادند. حمایت از وضعیت رفاهی بستگی به این دارد که چقدر همگی خود را درون یک کشتی تصور می‌کنیم؛ یعنی مزایای هدفمند از جمله حقوق بازنشستگی (که دو میلیون مستمری‌بگیر را از فقر نجات می‌دهد) با حقوق عمومی که به همه پرداخت می‌شود ترکیب کنیم. اشتراک رایگان تلویزیون در سال ۱۹۹۹ یکی از محدود امتیازات همگانی برای مستمری‌بگیران سالمند است و برای بسیاری از افرادی که به تنهایی دوران سالمندی خود را طی می‌کنند، برای گذران تنهایی و انزوا مفید است.

حرف‌های تام واتسن، سخنگوی بخش فرهنگ حزب کار مبنی بر اینکه اگر بی‌بی‌سی به پول بیشتری نیاز دارد، خود دولت، نه کارمندان، باید مسئولیت تأمین آن را به عهده بگیرد؛ در یک نظرسنجی اینترنتی حمایت بسیاری جلب کرد. دولت با این کار به تعهدات انتخاباتی خود پایبند مانده است.

کرده بود، اما این موضوع دیگر دغدغه ترامپ نیست. دیگر باقی دنیا باید مشکل خود را حل کنند. موضع اخیر آمریکا در خاورمیانه دقیقاً چیزی است که یک روز نسبت به آن در مورد کانال سوئز در سال ۱۹۵۶ به بریتانیا هشدار داد؛ اینکه نباید خواست‌های امپریالیستی را در قامت امنیت ملی به استفاده بگیرد.

قدرت سلاح‌ها در دیکته کردن سیاست‌ها و منابع دستور با بزرگ کردن ترس عمومی بخش رو به افول پوپولیسم است. این که به منظور دستیابی به ثبات در خاورمیانه باید از راه دور در راه امنیت آمریکا یا انگلیس دخالت کرد، یک موضوع بی‌معنا است. با وجود سیاست احمقانه ترامپ در قبال دیوار مکزیک، از این جنبه‌از خروج وی از سوریه و افغانستان می‌توان دفاع کرد.

را در خاورمیانه اجرا کند و این شعار سده‌های تجاری علیه کانادا و چین را توجیه می‌کند؛ اما همچون دیوار مکزیک، این سیاست‌ها کاری برای امنیت ملی آمریکا انجام نمی‌دهد. آمریکا باید امن‌ترین کشور دنیا باشد. هیچ کشوری تا این حد از سوی قدرت‌های خارجی تهدید نشده و امن نبوده است. دو اقیانوسی دو طرفش را احاطه کرده‌اند. جدای از حادثه ۱۱ سپتامبر، بیشتر حوادث تروریستی در این کشور در داخل خاک آن پرورش یافته‌اند. جنگ‌های بیرون از خانه‌اش از ویتنام تا سوریه، برخی از الزامات هژمونیک نئو امپریالیستی را شبیه آنچه بریتانیا را در بر گرفت، منعکس می‌کنند؛ نتیجه‌اش این شده که آمریکا از پلیس جهان به یک هشیار بدل شده است.

کمک آمریکا به ناتو امنیت اروپا را محکم

توضیحی نداد. سال‌ها زندگی آمریکایی و ثروتشان، جز قتل هزاران غیرنظامی و تخریب قدیمی‌ترین شهرهای جهانی چیزی به دنبال نداشته است.

آمریکا به صراحت در باتلاق بین‌النهرین همچون افغانستان گیر افتاده است. عقب‌نشینی همواره از سوی دوستان درناک و از سوی دشمنان دلپذیر بوده است. این اقدامات همواره با بازخورد منفی همراه است. باراک اوباما هم برای خروج تلاش کرد و در بازخورد نتوانست آن را اجرا کند. ترامپ کم‌کم در می‌یابد که چرا لابی‌گران مداخله جواز مسیر شگفتی و بدبینی در شیپور امنیت ملی می‌دمند.

حالا خلاف همین جریان در حال رخداد است. ترامپ در اتاق جنگ کاخ سفید نشست است و از همان امنیت ملی که در سوریه به استهزا گرفت، برای توجیه ساخت دیوار پنج میلیارد دلاری در مکزیک استفاده می‌کند. مهاجرت شامل رنج‌هایی است که بریتانیا حق ندارد دبابت آن دیگران را سرنش کند. بریتانیا همان کشوری است که درای خاکستری شکسپیر را می‌گرداند، همان که حکم دیوار ترامپ را داشت. اما موضوع همان است؛ اینکه چطور انتخابات پوپولیست‌ها را وادار کنیم که مهاجران را دور نگه دارند. ترامپ تلاش کرد سیاست «اول آمریکا»

گذاشتن با فرماندهانش انجام دهد و این است که تصمیم او را بفرنج می‌کند.

پس از آن بود که ترامپ به سرعت جیمز ماتیس، وزیر دفاع و برت مک‌گورک، کارشناس داعش خود را از دست داد. آن‌ها ترامپ را متهم کردند که از زندگی آمریکایی‌ها حفاظت نمی‌کند. بیرون از آمریکا، کردها احساس ویرانی کردند، افغان‌ها ناخرسند شدند و رقیبا خوشحال. خشونت از سمت دموکرات‌ها و جمهوری خواهان علیه ترامپ سرازیر شد و سناتور لینزی گراهام، جمهوری‌خواه برجسته عنوان کرد که این کار امنیت آمریکا را به خطر می‌اندازد. حالا ترامپ یک فرصت ۱۲۰ روزه برای خروجی آرام‌تر تعیین کرده است. ترامپ می‌گوید خروج از جنگ‌های آمریکا یک وعده انتخاباتی بود. حضور در جنگ سوریه هیچ‌وقت قرار نبود دائمی باشد و حالا هم داعش سرنگون شده است. مردم حالا مصمم هستند که کارهای خودشان را شروع کنند؛ و آمریکا نمی‌تواند دیگر پلیس جهان باشد. در واکنش به جمله آخر، جرمی هانت، وزیر امور خارجه بریتانیا با زبانی نرم واکنش نشان داد و گفت: برای اینکه ترامپ مطمئن شود خیابان‌های بریتانیا امن است، باید به حضورش در سوریه ادامه دهد؛ اما اینکه چطور و چرا اینکار را باید انجام دهد،